

EESTI

POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 4 (318)

28. jaanuaril 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas	Kr. 10.—
poolaastas	„ 5.—
veerandaastas	„ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas	Kr. 8.—
poolaastas	„ 4.—
veerandaastas	„ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek.	Kr. 40.—	1/4 lehek.	Kr. 10.—
1/2 „	„ 20.—	1/8 „	„ 5.—
1/3 „	„ 13.50	1/16 „	„ 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Addressi muutmise 30 senti.

Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) M. Morrison, Politsei alluvusest prokurörile ja ametülemusele kriminaalasjade ajamisel. 2) K. Reinberg, Saksamaal ja meil. 3) Tulekaitse Tallinna kinodes. 4) A. Eisenberg, Kõik trahterid 1. järku. 5) J. Tiisfeldt, Spordi kaitseks. 6) Inglaste arvamine meie poliitilisest politseist. 7) H. Tann, Politseiredel. 8) Ametlik osa. 9) Kuulutusi.

Politsei alluvusest prokurörile ja ametülemusele kriminaalasjade ajamisel.

M. Morrison.

Kui võrdleme politsei tegevust kriminaalasjade ajamisel mitmesugustes möödunud ajajärgudes, siis paistab vahe teravasti silma. Vene ajal astus esile kõikvõimeline kuberner, politsei kohapealne kõrgem ülemus, kes vastutas rahu ja heakorra eest kubermangus ja kes jälgis hoolega politsei tegevust suuremate kuritegude avalikukstegemisel. On teada juhtumusi, kus kuberner pani otsekui ultimaatumi politseile ette, leitagu selles ja selles kuriteos kuritegijaid üles või lahku ise ametist. Sellega ei tahetud üksi suurendada politsei energiat kuritegude jälgimisel, vaid asjaga oli tihti tõsi taga ja nii mõnedki ametnikud pidid lahkuma, kui kuritegijate otsimised ei annud tagajärgi. (Endise Eestimaa mõisnikkude peamehe

parun Budbergi röövtapmine Vigalas talvel 1906. a.) Sarnastel juhtumustel pidi politsei kõik jõu kokku võtma, et saavutada tagajärgi. Ja tuleb tunnustada, et kõik kuritegijate jälgimise jõud ja järelevalve koondus administratsiooni ja politsei õlgadele, mida tegi tugevaks administratsiooni eriline võimuga kindlustatud seisukoht. See seisukoht oli seda kummalisesem, et prokuratuur kõige selle tegevuse juures vajas enam tahaplaanile, kuna ta maksvate kohtupidamiste seaduste juures pidi ometi kriminaalprotsessis esitama keskkoha.

Võiks arvata, et meie ajal politsei haridusliku tasapinna ja arenemisoskuse tagajärjel kuritegude jälgimisel politsei endisest mõjuvast seisukohast peaks pidama

kinni ja õieti olema selleks kandvaks võlliks, kellel teiste kriminaalprotsessi osaliste kõrval vääriline seisukoht. Siin on aga aeg toonud iseäraseid raskusi. Meil on neli rahu kogude ringkonda, kus kõikjal kerkib esile kuritegude jälgimisel prokuratuur, kuna politsei administratsiooni keskviimul raskeks läheb üksikute suuremate kuritegude jälgimisele oma jõudu ja tähelepanu pühendada. See halvab prokuratuuri ja politsei administratsiooni lähemat koostööd ning toob esile kohalise politsei ja prokuratuuri vastastikuse siduvuse ja suurema politsei sõltuvuse prokuratuurist. See ülisagedane mõlema poole kokkupuutumine on küll tähtis seks, et politsei ise analüüsiks oma seisukohta prokuratuuri suhtes, seda enam, et see ala kuni tänini väljaantud käsitamise abinõudes, peale muu ka kõige uuemas ja täielisemas „Administratiiv- ja finantsteaduste käsiraamatus“ pea täiesti on jäetud puutumata. Ja kui nüüd oletada, et kohtu-uurijate amet peaks kaduma ja kohtu-uurijate kohused peaks pandama politsei peale, siis lähendab see politseid ja prokuratuuri veel enam ja siis peab politsei prokuratuurile *liginema juba teaduslikult varustatud kogemustega, vähemalt kriminaalõiguse ja kriminaalprotsessi alal*. Seepärast oleks huvitav vaadelda, kuidas sõltub politsei maksvate seaduste järele prokuratuurist kohtu-uurijate instituudi allesolemise ajal.

Olles kohtule alluva vahelülina prokuratuuri ja politsei vahel, on kohtu-uurijad ühe kr. kp. s. mõiste väga selgelt praktikasse toonud, mille täpsus muidu ei paista nii väga silma. Nimelt hakkasid alles kohtu-uurijad enam-vähem selget vahet tegema iseenda ja politsei tegevuse vahel kriminaalasjade ajamisel, tarvitades mõlema kohta kindlaid termine. Seega kuulub igasugune eeluurimine kohtu-uurijatele, järelekuulamine politseile, esimene võib olla üksi kirjalik, teine ka suusõnaline. Selle selge vahetegemise õiguse mõlemat laadi toimingute vahel annab kohtu-uurijatele kr. kp. s. § 269, mis lubab kohtu-uurijaid, kui ametlikke eeluurimise lõpuleviijaid, ka kontrollida eeluurimise algastmeid ja peale muu politsei tegevust ennast. Et kr. kp. seadus politsei tegevuse kohta siin sõna «ислѣдованіе» tarvitab, kuna ta aga mujal seda «дознаніе» nimetab, see tõendab seda, et enam kui 60 aasta eest ilmunud kohtuseadused nii täpselt kummagi poole, s. o. politsei ja kohtu-

uurija, tegevust ei osanud defineerida, kui see hiljem on kujunenud praktikas. Ka oli politsei enne kohtuseaduste ilmumist kriminaalasjade eeluurija, politsei seisukoht kriminaalprotsessis oli väga tähtis ja siin ei soovitud vähendada ühe löögiga tema tähtsust, küll aga jaotada kriminaalasjade eeluurimise tööd ametkondade vahel. Seepärast jäi uue korra järele kohtu-uurijale küll politsei tegevuse kontrollimise, täiendamise ja muutmise õigus, kuid seadus ei teinud seda talle kohustavaks, jättes sarnase kontrollimise õiguse kriminaalasjade eeluulamise toimimisel politsei oma ametülemustele.

Kohtuasutuste seadus määrab ära, mis suguses alluvuses on politsei prokuratuurist kriminaalasjade ajamisel. See määramine sünnib ettevaatlikult, kuna prokuratuur pöördub politsei poole üksi ettepanekuga, olgu see kas asjade eeluulamistel või kohtuotsuste täideviimisel. Sõna ettepanek on prokuratuuri seaduslik nõudmine tema käsku täita, kuid ettepanek ise ei seo veel politseid püsivalt ega loo käsuandja ja käsusaaaja vahel ülemalamlit vahekorda. Ettepanek ei ole veel ettekirjutus, sest viimane määrab üksi ametülemuse eeskirju, kuid ettepanekutel prokuratuuri poolt on siiski sundiv jõud, mida politsei on kohustatud kohtuas. s. §§ 197¹ ja 198 järele ajaviitmata täitma ja täitmise käsuandja kandma ette. Ja kui nüüd sellele vastavalt kõik politsei pöördumised prokuratuuri poole kannavad ettekannete nimetust ja iseloomu, siis on sellega ainult määratud politsei tegevuse täidesaatv osa ühes ametkondade vahelise läbikäimise viisakuse reeglitest kinnipidamisega, pikemat alluvuse vahekorda loomata.

Politsei sõltuvust prokuratuurist on püüdnud selgemalt väljendada kr. kp. s. § 279, mille järele kuritegude järelekuulamise toimimistel politseiametnikud otsekohe sõltuvad prokurörist ja tema abidest, kuid sellega ei ole ometi öeldud, kui kaugele see sõltuvus peab ulatuma. Seadus lubab küll, seades nimetatud sõltuvust sisse, prokuratuuri võimu tungida kindlasse ametkonda, kuid jääb sealjuures siiski ise heale arvamisele, et see ei ole kahjulik politsei sisemisele korrale. Nagu leida vene senati üldkogu seletusest 13. VII. 1872. a. nr. 71/143, on ka nende käskude ja ettepanekute, mis politseile prokuratuuri poolt antud, üldise korra seletamine, käsuandjate otsekohene õigus ja

seada ei tule jätta ametülemuse hooleks. Kuid see ei või politsei ametülemuse õigusi kitsendada ega vähendada, vaid prokuratuuri täiendavad seletused peavad võimaldama ja teritama ametülemuse järelevalvet, et kõik politsei peale pandud kohused leiaksid kr. kp. s. piirides edukat täitmist. Nimetatud seletuses ei ole midagi öeldud sellest, et politseiametnikkude alluvus oma ametülemusele peaks oma püsivuses katkema ehk puudutama kõigis neis juhtumustes, kus kriminaalasjade toimimisel politseil tuleb sõltuda prokuratuurile. Tegutseb viimane, siis tõmbab end tagasi või ei tegutse ametülemuse võim ainult niipalju, kui see on vajalik asjatoimuse edukaks ajamiseks. Mõlema võimu olemasolu ühel ja samal ajal ei või ega saa nimetada võimude üksteisega ristlemiseks, üksteise paraliseerimiseks, liiati üksteise takistamiseks. Nii ei saa prokuratuur, näiteks, kategooriliselt politseilt nõuda, et juurdlust peab selles ehk teises asjas nimelt see ja see ametnik toimima või et juurdlust peab toimima politsei kohalik ametülemus isiklikult, kuna see kõik on politsei korporatsiooni sisemisest võimalusest (senati üldkogu seletus nr. 72/2 — 1896).

Eelpooltoodud senati seletuste järele algab prokuratuuri võim politsei kohta maksma sellest hetkest, mil politsei oli alganud ehk oli kätkestatud algama toimepandud kuriteos ülekuulamist, muul ajal see ei avaldu, ei tegutse. Niisama lõpeb prokuratuuri võim siis, kui asi kohtule antud, kuna selle silmapilguni prokuratuuri süüdistusmaterjalina seda võib ja saab kasutada, mis altpoolt rahvahulkade kaudu, kus politsei alatasa liigub, tema juure kerkib üles. Et nüüd politseis ühe asja enam-vähem lõppemisel ja selle prokuratuurile edasiandmisel ajaviitmata uut võib algatada, siis võiks arvata, et politsei sõltuvus prokuratuurist ja viimase distsiplinaarvõim politsei üle hoiatuste näol ei lõpe pea kunagi. Kuid niisugust vahetpidamata kehtvat politsei sõltuvust prokuratuurist ei ole kr. kp. s. eeldanud, kui pealegi vaadelda, kuidas prokuratuur võib tarvitada oma võimu politsei kohta. Kr. kp. s. § 485 põhjal võib prokurör politseiametnikkudele, valla- ja külavanematele korratuste ja lohakuste eest omal võimul neis asjus, mis tema toimusel, hoiatusele teha ehk neid võtta kohtulikule vastutusele. Muid sellekohaseid autoriteetlikke allikaid läbi sorides ei leia meie, et seda

võimu oleks laiendatud ka abiprokuröride peale; kõne on üksi prokuröridest.

Hoiatuste andmine ja kohtulikule vastutusele võtmine võib sündida kõiksuguste korratuste eest kriminaalasjade eel- ja järelekuulamiste toimimisel sellest momendist peale, mil politsei tegevus algas, sellele vaatamata, kas see sündis enne ehk pärast asja kohtu-uurija kätte andmist (vene senati üldk. sel. nr. 82/50). Nii võib prokurör teha politseile hoiatusi igas asjas ainult eraldi selle asja kohta puutuvais politsei toiminguis, asja algusest kuni tema kohtusse andmise momendini ja mitte muul ajal või muis asjus.

Kuid prokuratuuri võimu mõju võib pääseda suuresti maksvusele teisel viisil ja alal, nimelt politsei poolt tehtud ametlikkudel lohakuste ja korratuste seletamisel. Kr. kp. s. § 487 põhjal võetakse politseiametnikud prokuröri poolt vastutusele kohtu ettepanekul. Kui aga korratuste ja lohakuste tähtsus ja suurus seda nõuab ja kui prokurör arvab hoiatuse sarnaste süütegude eest väheseks, ei ole prokurör õigustatud politseiametniku ülemusega läbikäimise astuma süüdlase vastutuselevõtmiseks raskema süüteo eest. Nagu vene senati üldk. 1. dets. 1886. a. nr. 7724 all otsustanud, tuleb prokuröril sarnastel juhtumustel kriminaal-asjade eelkuulamise juures politsei poolt tehtud väär- ja süüteod ette panna sellele kohtule, kus prokurör ise asub, kes siis süüdlase süü suuruse üle otsustab ja süüdlase vastutusele võtmiseks sellekohased korraldused teeb. Sama seletuse järele ei või süüdlase vastutusele võtmine enne sündida, kui kohus politsei tegevuse läbi vaatab, lohakuste ja korratuste omadused kindlaks teeb ja nende astmete tähtsuse ära määrab. Nimetatud seletus juhib üksi sinna poole, et prokuröri võim ja mõju politsei kohta üksi neis asjus maksma jääks, mis politsei eeltegevusega algades prokuratuuri jõuavad, kuna politsei oma ametülemuse võim ei või alamate üle seega kitsendatud saada. Kui võrrelda prokuröri võimu politsei üle teiste ametkohtadega, kelle poolt välja läinud käske politsei samuti täitma peab, siis ei ole see prokuratuuri seisukoht mitte isearalik: ta on tingitud prokuratuuri juhtivast seisukohast kriminaal-asjade jälgimisel. Et see võim ainult hoiatuse näol politsei kohta kaunis väikene, siis on kr. kp. seadus seega tunnistanud, olgugi prokuratuur juhtiv faktor kriminaalprotsessis,

on neil mõlemal siiski, nii prokuratuuril kui ka politseil, väerind kuritegevuse vastu võitlemisel ühine. Et politseiametnikkude poolt kriminaalasjade toimimisel etetunud väärnähtuste hindamisel prokuratuuri ja politsei ametülemuse arvamised lahku minna võivad, siis on nende lahk-
arvamiste lõpuliikumise otsustajaks kohus jäetud.

Nagu nimetatud, on prokuratuuril siiski selles vaba voli jäetud seletada, mida mõista politsei poolt kriminaalasjade eelkuulamiste juures kordasaadetud tähtsamate lohakuste ja kuritarvituste nimetuse all. Kahtlemata kuuluvad siia küll kõigepealt need, mis nähtud ette n. s. §§ 426, 429 ja 433, kuid ka sealsamas ilmsikstulnud muud ametliku iseloomuga seadustavad teod, kuigi eelpoolnimetatud prokurööri võimu tarvitamine peab ulatuma üksi nende ametlikkude üleastumiste peale, millel üksi kriminaalasjade järelekuulamise juures ilmsiks tulnud iseloom, ehk mis otsekohe neist tekkinud ning ei laiene nende süü- ja väärtegude peale, mis küll tekkinud samasel teel, kuid kuuluvad siiski üldise vastutusele võtmise liiki. Muudugi ei ole tarvilik politsei vastutusele võtmiseks siin selle asja otsustamist ootama jääda, mille juurdlemisel tehtud süütegu.

Praegusel ajal on politseiametnikkude vastutusele võtmise viis sarnaseks kujunenud, et ametülemus selles pea mingit initsiatiivi üles ei näita ja igalt poolt käed tagasi tõmbab, kus asjad alamate ametnikkude kohtulikule vastutusele võtmiseks ulatusid. Piirduti ainult asja prokuröri edasiandmisega, kellest kõik edaspidine olenes. Ei ole näha olnud aktiivsust ei ametnikkude süüdistamisel, ei nende kaitsmisel ja ometi on mõlemaks nii mitmed võimalused olemas. Ning tarvilik oleks see ka ülemuse mõju kõvendamiseks ja distsipliini kindlustuseks. Seepärast ei näi olevat õige see passiivsus. Politseiametnikkude vastutusele võtmine ei ole mitte üksi prokurööri ainuõigus, vaid see on ka sen. üldk. sel. järele 17. sept. 1889. a. nr. 8991 ametülemuse õigus, olgugi et administratiiv garantii nüüd kaotatud, ei ole pol. asut. kuj. määruse §§ 82—85 („R. T.“ nr. 177/178 — 1925. a.) siin muudatust toonud. Oletame, et üldkohtutes prokuratuuril süüdistuses peaosas, kuid rahukohtutes võivad härrad prefektid oma õigust alati takistamata

tarvitada, kui soovivad rääkida kaasa oma alluvate ametnikkude karistuste raskendamiseks või kergendamiseks.

Mida pidada eelnimetatud n. s. §§ 426, 429 ja 433 all mõistetavateks süü- ja väärtegudeks, siis võib ju õppinud õigus-
teadlastele nende seletamine väga laialisi võimalusi anda, pealegi kui sealjuures kr. kp. s. § 485 järele see prokuratuuri ainuõigus on asja politsei korratuste ja lohakuste üle ise hoiatusega lõpetada ehk anda kohtu otsustada. Siin on prokuratuuril vabad käed nii ehk teisiti talitada ja siin seisab see politsei prokurörist sõltuvuse raskuspunkt. Kuj nüüd veel kr. kp. s. § 279 määrab, et kuritegude eelkuulamiste toimimisel politseiametnikud seisavad prokuröridest ja nende abidest otsekohe sõltuvuses, siis ei muuda see määrus asjaolu, vaid üksi kinnitab vormiliselt seda, mida toodud eelpool. On arusaadav ilma seletuseta, et sõltuvus oletab sõltuva poolt temale antavate käskude vastuvõtmise ja nende täitmise.

Prokuratuuri juhtivat osa kriminaalasjade ajamisel püüab seadus järjekindlalt küll lõpuni viia, kuid mida kaugemale minnakse, seda kahvatumaks muutub see järjekindlus. Kr. kp. s. § 64¹ järele ei võta prokuratuuri järelevalve ametnikud otsekohe rahukohtunikkude juures asja harutamise osa, kuid seda tarvilikuks arvates võivad politseiametnikkudele juhatusi anda süüdlaste paljastamiseks. Et kr. kp. s. § 3. järele kriminaalasjades rahukohtunikkude juures süüdistamine politsei peale pandud, siis on antud sellega ainult prokuratuurile kontrollimise võimalus, kas politsei oma õigust seaduslikul viisil tarvitab. Seega aga ei ole öeldud, nagu ei võiks politsei ise ilma prokuratuuri ülevaatuseta ja sunnita midagi ette võtta. Ja otse sarnast juhatust võib anda ka politsei ametülemus ning ei saa salata, et prokuratuuri juhtiv osa siin olude sunnil peab astuma tahaplaanile. Jooksvale elule ja väikesematele massilistele kuritegudele on politsei oma ametülemusega igatahes kõige ligemal, näeb nende tõusu ja mõõna ning ametülemus võib saada siin väga mõjuvaks teguriks, kui ta peaks kirjutama ette võtta selle- ehk teiselaadilisi süü- ja väärtegusid iseärase tagakiusamise alla. On ajajärke, kus see isegi tarviline puht-
tervishoidlikkudel põhjustel, rääkimata juba poliitilise sihiga rippuvuses olevatest väljaastumistest.

Saksamaal ja meil.

K. Reinberg.

1. juulil l. a. astus Saksamaal jõusse uus „politseiametnike seadus“. Uudisena näib meile, et saksa politseiametnikud jagunevad kahte liiki: 1) ametnikud, keda ülemus teatud, seaduses ettenähtud põhjustel võib teenistusest vallandada, ja 2) ametnikud, kelle kohta ülemusel ei ole seda õigust. Ametnikud, keda teenistusest vallandada võib, on politseiohvitserid, kes vähem kui 10 aastat on olnud politseiteenistuses; politseivahtmeistrite juures pikeneb see aeg 12 aastani. Politseivahtmeister, kes vähemalt teeninud 8 aastat välispolitseis, võib siirduda kriminaalpolitseisse ja teistesse politseiteenistusharudesse. Üleviimise puhul on ta alul prooviteenistuses, mille kestvusel ülemus võib öelda ta üles. Kuid see prooviteenistuse aeg ei või kesta üle 9 kuu.

Ametnikkudel, keda ülemus võib vallandada, on sooritada kaunis raske prooviaeg kuni ta ennast teenistuses on kindlustanud. Ülemus võib teda teenistusest vallandada, kui ta puudub üle 5 päeva omavoliliselt teenistusest, abiellub ülemuse loata, rikub ametisaladusi; isegi kõlbmata ülevõlpidamine väljaspool teenistust võib olla ülesütlemise põhjuseks. Ka siis, kui ülemus leiab, et ametnikul puuduvad omadused õigeks tegutsemiseks politseiametnikuna, eriti aga „politseiteenistuses tarviline kehaline ja vaimline värskus“, võib ta öelda ametniku üles. Ülesöeldul on oma kaitseks õigus nõuda arstlist järele vaatust, ta võib kaevata ülesütlemisele; on nähtud ette ülesütlemise tähtaeg; ka tuleb ülesüttelejal ülemusel arvestada ametnikkude kogu arvamisega.

Üheks vallandamise põhjuseks näeb seadus ette ametvõimu kurjasti pruukimist alluvate ametnikkude suhtes; samuti võib vallandada ülemust, kes sarnasele ametvõimu kurjasti pruukimisele ei reageeri vastavalt.

Meie erilist tähelepanu aga vääriksid need seaduse määrused, millised hoolitsevad politseiametnikkude eest nende teenistusest lahkumisel.

Pensionioiguse omab politseiametnik juba 10-aastase teenistusega. Pensioni määr 10 aasta eest on 35% palgast. Iga aastaga tõuseb pensioni määr 2% võrra palgast, kuni 25. teenistusaastani. Pärast seda suureneb pension iga aastaga 3% võrra kuni 30. teenistusaastani. Ülem

penisiooni määr on 80% palgast. Pensioni saamine ei olene ametniku vanadusest nagu meil. Kuid ametnik, kes saanud 60 aastat vanaks, vabastatakse ametist. Siseministril on õigus igal üksikul juhtumisel kõrgendada seda vanadusmäära.

Lahkumise puhul teenistusest tervislisete vigade tõttu tõuseb pensioni määr, mis võib ulatuda kuni 80% palgast. Sealjuures võetakse arvesse igasugune tervislisene vigastus, mis saadud politseiteenistuses ehk selle teenistuse järelt. Kui aga teenistusest lahkunu kõrvalise abita ei saa läbi, siis antakse temale pensioniks terve palk.

Välispolitsei ametnik, kes vabastatakse teenistusest kui kehaliselt ja vaimliselt kõlbmatu, saab tasuks 2500 saksa marka (ligi 2500 krooni), kui ta on teeninud vähemalt 7 aastat. Pensionita lahkuvad politseivahtmeistrid saavad tasuks 5000 saksa marka.

Seadus näeb ette teenistusest lahkunud politseiametnikkude elukoha muutmise puhul ümberkolimise raha tasumist. Sarnast tasu saavad surma läbi lahkunud politseinikkude järeletulijad. Viimased saavad ka kadumu palga kolme kuu jooksul. Pension määratakse neile normide järele, millised kinnitab siseminister.

Eriti tuleks kriipsutada alla pensionäride õigust saada elukutse vahetuseks või kinnisvara omandamiseks pool 10-aastasest pensionisummast ette. See õigus on vastuvaidlematu, kui pensionär mitte üle 55 aasta vana ei ole ja ta kindlustuse võib anda selle kapitali kasuliku paigutamise kohta. Erandid on ka lubatud, kui pensionär on üle 55 a. vana. Palveid otsustab siseminister. Väljaantav kapitalisumma on kaheksakordne poolest aastapensionist, mis kustunuks loetakse 10 aasta pärast. Teiste sõnadega, kümne aasta pärast hakkab saama pensionär jälle oma täie pensioni.

Sarnased on üldkokkuvõttes saksa politseinikkude kohustused ja õigused selle uuema seaduse järele. Võrreldes meie oludega, näitab saksa valitsus märksa suuremat hoolitsemist teenistusest lahkuvate politseinikkude eest. Tõsi, jõukal Saksamaal on selleks suuremad võimalused kui kehvadel Eestil. Kuid mõndagi tuleks sealt ka meil omada.

„Politseilehe“ veergudel on toonitatud

nii mõnigi kord, kuivõrd ülekohtune, eriti politseiametnikkude suhtes, on praegune pensioniseadus, mis annab pensioniõiguse ainult 60 aasta vanadusega. Närve pingutavas, tervist riisivas politseiteenistuses on raske püsida kohal 60 aasta vanaduseni. Ent enne seda vanadust teenistusest lahkudes pole politseinikul õigust pensioni peale, vahtamata sellele, et tema 25 või ka 30 aastat teenistuses viibinud ja seega on temal pensioni saamiseks nõutav teenistusaeg seljataga. Meie enam kui kehvade palkade juures pole jõudnud politseinik midagi mustapäeva jaoks koguda; tervis on halb, teenistuses on võimatu püsida. Kui juba meil, puht-rahalistel põhjustel, peaks püsima jääma vaade, et enne 25-aastast teenistust ei saa määrata pensioni, siis peaks see pensioni saamine rippumatuks tehtama vanadusest, vähemalt politseiametnikkude suhtes.

Teiseks tuleks võtta kaalumisele, kas ka meil pensionäride-politseinikkude suhtes ei tuleks tarvitusele võtta pensioni kapitaliseerimist umbes samadel alustel kui see maksma on pandud Saksamaal. Politseiniku palk on meil väike, veel väiksem tema pension. Sellega etada, eriti perekonnainimesel, on raske ülesanne. Viimast kergendaks märksa võimalus saada üht osa pensioni kapitalina ette, mis võimaldaks seda või teist oma elujärje kindlustamiseks võtta ette.

Erandit politseile tegemata, peaksin tähendama, et meie pensioniseadus tundub ülekohtuna nende riigiteenijate kohta, kes ühel või teisel põhjusel on sunnitud lahkuma teenistusest pensioni välja teenimata. Ametnik on teeninud 25 aastat, saab eluaegse pensioni; teine on teeninud, ütleme, mõned kuud vähem — ei saa midagi. See järsk vahe on ebaõiglane. Kui meil ei leita võimalikuks lühendada pensioni väljateenimise tähtaegu, siis oleks õiglane nimetada teenistusest lahkuvatele riigiteenijatele ühekordset tasu, näiteks, 10-aastase teenistuse eest aastase palga suuruses, 15 aasta eest —

poolteistaastase palga ja 20 aasta eest — kaheaastase palga suuruses.

Tekib küsimus, kust võtab meie kiratsev riigikassa summe nende väljaminekute katteks. Siin tuleks kaalumisele võtta küsimus (peab tähendama, et kirjutatakse oma isiklikku arvamist), kas ei tuleks riigiteenijate palgast maksmise juures pidada kinni kuni 1 protsendini riigikassa kasuks abifondi loomiseks, millest võiksid kaetud saada kulud, millised tekivad ühekordsetest toetustest teenistusest lahkuvatele ametnikkudele, kui ka pensioni määrade kõrgendamise, mis pensioni seaduse läbivaatamise puhul iseenesest tohiks ja peaks olema päevakorral.

Praegu on riigikogu sotsiaalkomisjonis harutamisel uus riigiteenijate pensioniseadus. Oleks hädatarviline, et ka meie kassinad nõudmised ulatuksid temani. Pensioniseaduse harutamisest riigikogu sotsiaalkomisjonis võtavad osa riigi- ja omavalitsusteenijate keskkliidu juhatuse liikmed härrad K. Johanson ja H. Nurk. Esimene neist on raudteelane, teine — omavalitsuse tegelane. Kardan, et nemand ehk võiksid külmaks jääda neile tundmatu politseiametkonna hädade vastu. Post, telegraaf ja telefon, raudtee, toll, aktsiis, riigi metskond, omavalitsus on esitatud keskkliidus. Rohkearvulisel politseiametkonnal pole esitajat seal. Mida see tähendab? Seda, et meie oleme külmad, loiud olnud kutseküsimuse vastu. Tean väikest, Jumalast ja ülemusest unustatud maakonnalinna, kus mõni aeg tagasi riigi- ja omavalitsusteenijate ühingu juhatuses sattus järele ots politseiametnikkude kätte. Ja tagajärg? Tagajärjeks oli see, et juhatuse ise ega ka ühing rohkem kui aasta pole üldse koos olnud! Politseiametnikkude kogud ei avalda elumärke. Ja seal, kus nad tegutsevad, õigem öelda kiratsevad, pole nad ühendust tahtnud luua riigi- ja omavalitsusteenijate keskkliiduga. Kes siis meie kutsehuvisid peab kaitsma kui meie ise seda ei viitsi teha?

Tulekaitse Tallinna kinodes.

Ajakirjas „Tuletõrjuja“ nr. 2 m. a. leidub artikkel „Rahvas hädaohus“, mis lühidalt puudutab kinode halbu külgi, see aga nähtavasti ei meeldi kinoomanikkudele, et tuletõrje segab vahele elanikkude

juolgeoleku kaitseks, tuues küsimusi tulekaitse kohta. Pean tähendama, et palju kergem on hoida ära kahjutulesid kui neid kustutada. Kinoomanikud on siin sootu valearvamisel, sest arvavad ehi-

tus ja sisseseade on kinnitatud ja see ta-
sutakse kahjutule korral, mis aga juhtub
kinosolijatega, kuidas neid kindlustada,
see küsimus jääb tahaplaanile.

Minu kohuseks jääb valgustada, kui tu-
lekaitse ja tuletõrje asjandust õppinul,
mõningaid tähtsamaid puudusi kinodes
siin kohal, jättes kinode nimed tähenda-
mata, ühtlasi jään vaatepunktile, et seni-
kaudu, kui kinod ei vasta modern nõuetele,
mille saavutamine üle öö ei ole teostatav,
on kõikides kinodes — kui see ka tuletõr-
jele käib üle jõu — tuletõrje valvekord
hädatarvilik. Osa kinodest tuleks sulge-
da, kui täiesti kardetavad kinoskäijatele.
Väide, et mõned kinod, missuguseid pidi
suletama, võivad seepärast edasi tegut-
seda, et tuletõrje on võtnud vastutuse
enese peale, ei ole õige, sest tuletõrje as-
tub tegevusse kahjutule korral.

Toon, näiteks, kahjutule ühes kinoteat-
ris Montreali linnas Ameerika Ühisriigis
9. jaanuaril 1927. aastal, kus 78 inimest
said surma, kusjuures arstlikel ülevaatu-
sel selgus, et 52 inimest suitsust lämbusid,
25 inimest muljuti surnuks ja ainult üks
inimene suri tulehaavadesse. Kahjutuli ei
tekinud aparaadiruumis, ka mitte näite-
laval, vaid vaateruumis inimeste keskel
mahavisatud suitsuotsast, mis, sattudes
põrandavaibale, süütas selle põlema. Tuli
ei ole alul sugugi nii kohutav, kuid inimesed
satuvad sarnasel hetkel segadusse,
see on möödapääsematu pahe, igaüks tahab
olla esimene ja pääseda vabadesse,
sealjuures kuhjuvad inimesed ustel ja
trepkodades ja ei mõtlegi, et sulevad sel-
lega endale kui ka teistele väljapääsutee.

Välismaal nõutakse iga 80 inimese koha-
ta 1,25 mtr. väljapääsuteed. Vastavalt
kino mahutusele peavad olema vähemalt
paar väljakäiku otse tänavale. Uksed pea-
vad avatavad olema ühe käepideme abil
ning siis välispoole pärani lahti minema
ja avatult seisma jääma. Tallinnas on
aga uste ees põikpuud, missugused isegi
kinni naelutatud, tursunud ja krambid
pandud üle. Ka ei või neid uksi mõnes
kinos avada välispoole ega sissepoole,
sest sissepoole on see võimata ja välis-
poole ei saa seda teostada, kui ukse taga
on kõrgele tuisanud lumehanged; lahti-
seid toole võib tiltipeale uste ees ja käi-
kudes leida; kui huvitavam film linal, on
kõik seinäärsed ja vabad läbikäigud ini-
mesi puupüsti täis — kas on see lubatav?
Politsei peaks siin astuma vahele julge-
oleku kaitseks.

Elektri sisseseaded nii mõneski kinos ei
vasta korrapärasusele, tehakse igasugu-
seid omapäraseid ühendusi, mis küll pea-
vad olema ajutised, kuid tuleks ka ajuti-
sed ühendused vastavate määruste järele
teha, sest elektri süütus on kerge. Elektri-
lampe ja -pirne ei tohiks katta krepp-,
siidi- ega muu paberiga, selleks on ole-
mas värvilised lambid. Ka suitsetamine
kinoruumis ei ole lubatav (seda tuleb
teostada eesruumis). Ikka ja alati võib
panna tähele, et orkestrandid orkestri-
ruumis, näitlejad näitelava tagumistes
ruumides suitsetavad, isegi pealtvaatajad
suitsetavad vaateruumis ning mehaanikud
filmi tulekardetavuse peale vaatamata
aparaadi juures.

Tallinna kinod ei ole küllaldaselt varus-
tatud tulekaitseabinõudega, voolikud on
kõdunenud või puuduvad üldse, nõutud
tooberpriitsid ei ole kohal ja nii palju
muud sel alal nõuab alalist järelevalvet,
kuid seda teostatakse vast kord aastas.
Mõnedes kinodes on maja veetorstiku
külge kinnitatud 22—25 mm. voolikud,
kus veesurve vaevalt $\frac{1}{4}$ atm., talvel on
külmunud isegi nendest mõned kinni. Ol-
gu tähendatud, et minul isiklikult möödu-
nud talvel oli juhus paluda kinoomanikku
võtma nende lahtisulatamist ette, siis sain
lapsiku vastuse: ega meil ei põle. Sar-
naste abinõudega ei oska tundmatu mida-
gi algada, sealjuures tuleb mõelda, et va-
litseb äärmine segadus, keegi ei mõtle, et
on vast olemas tulekustutamisinõud, ja
kui puudub valve kinodes, mis sünnib
siis? Hädavalgustus, ka see ei ole kõiki-
des kinodes korrapärane.

Ükski Tallinna kino ei ole otsekoheses
ühenduses priitsimajaga, mõnedel ei ole
isegi linna keskjaamaga telefoni ühendust.
Kui palju aega aga riisub telefoniga ühen-
duse saamine priitsimajaga, ja siis on tu-
letõrje süüdi, kui ei ilmu õigel ajal. Tele-
fonid ei ole ka kergesti kättesaadavad,
see riistapuu asub enamasti kontoris, mil-
le üks lukus ja võti omaniku või valitseja
taskus. Omanikud lahkuvad enamasti
kella 22 paiku, kui kassad suletud ja raha
võetud vastu, siis ei ole enam kinooma-
niku mure, mis kinos võib juhtuda. Samal
ajal lahkuvad platsinäitajad, peale ühe,
kes jääb valvele. Välismaal aga peab ki-
noomanik ehk tema seaduslik politsei
poolt tunnustatud volinik ning terve per-
sonaal jääma etenduse lõpuni kohale, sest
nende kohuseks on tulekahju korral ava-
da kõik väljakäiguksed, et kinosolijatele

võimaldada kiiremat väljapääsu, süütama valgustuse, teatama tulekahjust pritsimajja jne.

Need oleksid üksikud kardetavamad puudused, mis valitsevad kõikides Tallinna kinodes, Tallinna kinoomanikud aga lubavad avaliku teadaandega kõigile kodanikkudele („Vaba Maa“ nr. 113 m. a.) teatada lapsiku väitega, et „tulekahju tekkimine meie kinodes on võimatu“, põhjendades aparaadiruumi tulevastupidavusele; kas aga teised ettevaatusabinõud korras või korrast ära, sellele ei pöörata tähelepanu. Tuletõrje valvekord kino-

des on ainult selleks, et hoida ära suuremaid kahjusid ja esimeseks astuda samme tulele takistuste rajamiseks, avitades ligemist koledama hädaohu eest.

Eelpoolkirjeldatud puudused kinodes annavad küllalt põhjust nõuda, et kõikides Tallinna kinodes sunduslik tuletõrje valve sisse seataks, mis ka linna valgustuse ja veemuretsemise komisjoni poolt leiti olevat õigena, sest vastasel korral on kõikidel kinoskäijatel kinos viibimine mitte nauding, vaid teadmata varitsev hädaoht.

E. B—tt.

Kõik trahterid 1. järku.

A. Eisenberg.

Uue alkoholimüügi seaduse järgi oli teatavasti nähtud ette 3 järku trahteriasutusi. Juba algusest peale olid trahteripidajad alamate järkude vastu, sest nendes pidi viina müüdama peasjaliselt kinniselt ja riigihinnaga. Trahteripidajad nägid selles oma suurtele tuludele, mis vaba hinna juures võimalik, tõsist hädaohtu. Seepärast avaldati ühiselt soovi, et kõik 1. järku arvatakse, kus müük sünnib peasjaliselt endises korras. Aktsiisi peavalitsus aga jaotas nii, nagu seaduses nähtud ette, trahterid kolme järku.

Kui selle järele omavalitsused asusid trahterimaksu jaotamisele, siis said need järgud selleks ülesaamatu takistuseks, sest ei leitud otstarbekohast viisi, mille järele maksustada trahterid nende tulude ja järkude kohaselt. Kardeti samuti, et 2. ja 3. järgu trahterid ei suuda kanda oma trahterimaksu koormat, mistõttu omavalitsused jääksid suurest osast trahterimaksust ilma. Sellele juhitj ka valitsuse tähelepanu. Kaaluti juba viinahinna tõstmise küsimust 10 sendi võrra pudelilt, missugune summa läheks siis trahterimaksu asemel omavalitsuste kasuks. Küsimuse lahendamiseks esitati riigikogule trahterimaksu seaduse täiendamise seaduse eelnõu, mis praegu riigikogu ra-

haasjanduse komisjonis, kuid riigikogu tööde vaheaja tõttu pidi viibima.

Jäi järele ainult üks tee: kõik alkoholi-ga trahterid arvata esialgselt 1. järku. Sellekohase ettepanekuga pöördusid ka omavalitsused rahaministeeriumi poole. Nüüd on rahaminister, tulles omavalitsuste soovidele vastu, otsustanud lubada kõigile alkoholimüügiga trahteriasutustele kuuluda 1. järku 1928. aastal. Peaks aga keegi soovima 2. või 3. järku, siis ei tule teha selleks takistusi. Seega on alkoholimüügi seaduse olulisem uuendus jäänud senini ainult seaduseks, kuna alkoholi müügikord trahterites vähemalt üheks aastaks jääb tegelikult endiseks.

Teatavasti sünnib seaduse järele 1. järgu trahterites alkoholiliste jookide müük järgmiselt: 1) kohal tarvitamiseks viina, napside ja likööride müük ainult lahtiselt, veinide ja õlle müük nii kinniselt kui lahtiselt, kusjuures viina müük sünnib vaba hinnaga; 2) väljaviimiseks kõigi alkoh. jookide müük ainult kinnistes, panderollitud või pitseeritud pudelites, kusjuures viina müük sünnib riigihinnaga. Väljaviimiseks müük on küll eelnimetatud tingimustel trahteripidajatele lubatav, kuid ei ole sunduslik (v. ka „E. Politseileht“ nr. nr. 47 ja 49 — 1927. a.).

Spordi kaitseks.

Abikomissar J. Tiisfeldt.

Kaalutledes härra —n'i sulest ilmunud artiklit „E. Politseilehes“ nr. 2. „Kas võimlemine või sport?“, pean konstateerima, et härra —n on üks neist turniisa-

dest, kes on sattunud opositsiooni spordiga kui võistlusmänguga, kui vooluga, mis kannab individuaalset loomingut ja võitluse printsiipi.

Kõrgema kultuuriga maades, samuti teadlikkude kehakasvatavate ringkonnis on saanud tõsiasjaks, et kehakultuur, mis arenenud turni- ja võimlussüsteemide näol, on shabloon, on hingevägistav drill, mis ei loo individualiteete. Võib ju rääkida võimlemisest kui ettevalmistavatest kehaliigutusharjutustest. Kuid rakenduslik vorm on ikka sport. Spordis väljendub elurütm, neis kehaliigutuses räägib indiviidi, sportlik liikumine annab meile tunnustuse kogu rahva intelligentsi kohta.

Üks mõjuvamatest trumpidest härra — n käsutuses on atak rekordspordile. Tähendab, kadugu tsentimeetri närimine, kadugu kümned sekundid, sest see ignoreerivat teisi kehavõimeid. Ka siin on toodud esile väiteid, mis harilikult leiavad aset võhikute juures, õnneks aga viimasel ajal hoopis kaovad, andes ruumi teisele arusaamisele. On ju selge, et mitterekordspordi, arvame siia ka võimlemise, harrastatakse peaaesjalikult tervise otstarbel, ning selle staashi läbitegemine on igale teadlikule sportlasele ka hädatarvilik, kuid just see hädatarvilikkus ongi valus punkt. Edasi on laiaulatuslik hüüdlause: sport tervise pärast. Kujutame aga nüüd ette enesele olukorra, et inimene tunneb oma tervise hea olema, milleks temale siis need võimlusharjutused! Ja kui ennast sunnitakse võimlema (ilma et rekordi silmas peetakse), siis on see vaimu suretamine. Iseasi on selline spordi kujud, mis toob vaimule karastust, millel on tähtsust tahtejõu kasvatamisele, see on — sport rekordiga. Sportlane, kes taotleb sihti väljendada oma võimsuste kokkuvõttu rekordi püstitamises, peab kõigepealt olema eluviisides tagasihoidlik ja karsk, muidu on tema arenemisele piir tõmmatud. Puhtvõimlemise juures on harrastajal koguni laiem võimalus korralikest eluviisest kõrvale kalduda, sest siin käsitab ta võimlemist kui abinõu (kui arstirohtu) tervise alalhoiuks või taandamiseks, mis järsult läheb lahtu spordist kui sihist oma ette. Spordi lõppsihiks just

rekord osutubki, teisest küljest on rekord selleks kriteeriumiks, mis näitab ära sportlasele tema arenemiskäigus kas tõusu või mõõna.

Et oma tagajärgi tõsta, selleks peab sportlane tegema läbi eeltreeningu staashi kuhu kuulub ka loomulikult võimlemine, kuid siin just vastuoksa hra n-i väitele, nagu tuleks meil politseis piirduda vaid võimlemisega, peab sportlane püüdma edasi pidades silmas, et kuigi tal eelpool rida takistusi ja raskusi ees seisab, ta neid võitma peab, sest edu ja võit on talle tulemusena kättesaadavad. Rekord on spordis vaeva ja hoole vili, kuid magus vili iseenesest mõista ainult kehaliselt täiesti tervetele isikutele.

Puudutades hra n-i artiklist hellamat küsimust, nagu oleks meil tegutsevates politsei spordiorganisatsioonides püütud tõsta esile ainult individuaalseid kõrgemaid füüsilisi saavutusi, jättes kõrvale masside kehalise arendamise, siis peab otsekohe vastama: tuldagu ja vaadatagu järele ning süvenetagu asjasse, enne kui rutata väljenduma asjus, milles end kodus ei tunta. Üle riigi tegutsevatele politsei spordiringidel on talvisel hooajal kasutada võimalad, kus pearõhk pannakse just massile igakülgse kehaarendamise võimaluste soetamisele, olgu see algajatele põhivõimlemise ja pallimängude ning edasijõudnutele sihtvõimlemise teel. Kevadel selle vastu asutakse otsekohele tööle, organiseeritakse murdmaa, propaganda ja ümberlinna teatejookse, neis võistluses tekib sageli ootamatuid „tähti“, kes endid varem ei ole osanud leida. Sportlikud esinemised politseis seepärast ärgu piirdugu mitte üksnes võimlemisega, vaid tõmmaku sarnased võistlused kaasa võimalikud laiemad ringkonnad: kaitseväge ja kaitseväe. Senini on sellelaadilised katsed alati õnnestunud ja üks sel teel on praeguste kitsaste olude juures meil võimalik tõmmata laiemaid ringkondi spordiliikumisega kaasa.

Inglaste arvamisi meie poliitilisest politseist.

Inglise ajakirjas „Journal of the R. U. S. I.“ nr. 486 l. a., mis antakse välja inglise kuningliku sõjateadusliku seltsi „The Royal United Service Institution“ poolt, leidub kiitev märkus muu seas ka eesti

poliitilise politsei kohta. Nimelt kirjutab mainitud ajakiri:

„Vaatomata oma väikearvulisele suursele on Eesti sõjavägi kõrgväärustusline. Rahvustunne sõjaväes on

suur, kommunismil pole seal mingit pinda. Viha kommunistide vastu on eriti suurenenud pärast nende poolt korraldatud mässukatset 1924. a. lõpul. Riigil on hästitöötav poliitiline politsei. 1926. a. kaotati kommunistlik partei. Suurem osa ohvitsere on end. vene keiserlikust sõjaväest, kes ilmutavad vai-

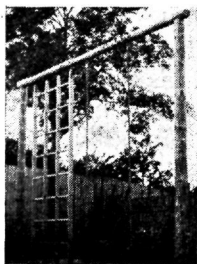
mustusega kasulikku rahvuslist üksmeelt ja sõjaväe edenemist. Kaks aastat tagasi asutas Eesti Soome eeskujul endale kaitseliidu, mis on eeskujulik organisatsioon. Ta koosneb umbes 20 tuh. mehest ja varustatakse, relvastatakse ja õpetatakse välja sõjaministeeriumi poolt."

Politseiredel.

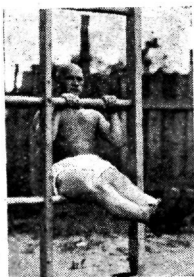
H. Tann, abikomissar.

Politseiredelit kasutatakse politseiametniku kehakasvatusel. See riist asetab rööbaspuud ja kangid. Harjutused redelil arendavad võtete kindlust ja painutusjõudu kätes, arendavad kõhu ja laiu seljalihaseid.

Politseiredel ripub laest püstloodis, vähemalt 2 mtr. seinast eemal. Et redeli kiikumist hoida harjutuste ajal, kinnitatakse see kahe riiviga pöranda külge. Riivid kinnitatakse redeli välisseinte külge. Redelil on 24 põldu. Iga põllu suurus on 52×52 cm. Redeli välis- kui ka siseseinad võivad olla männi- või kuusepuust, kuna 8 ristloodis peavad olema varbad, kas tamme-, saare- või kasepuust. Redeli laius on 1,74 cm. ja kõrgus 4,84 cm. Redeli välisseinte laius 10 cm. ja tugevus 5 cm., siseseine laius 9 cm. ja tugevus 4 cm. Ristloodis varvaste tugevus 5 cm. Redeli hind Tallinnas 90 krooni.

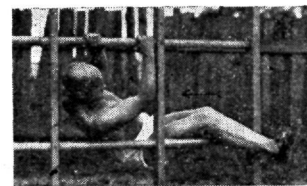
Pilt nr. 1.

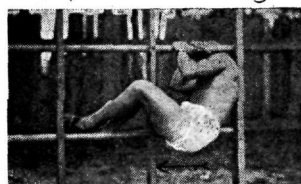
Pilt nr. 2.

Harjutus nr. 1 pugemine küljepeal olevasse põldu (edasi) pilt nr. 3. Kõik harjutused algavad algseisust nagu näitab pilt nr. 2. Algseis. Käsu peale „haara“ haarab vasak (p.) käsi altvõttega järgmisest külje peal ristloodis olevast varbast, mis rinna kõrgusel ja parem (v.) käsi haarab samast varbast pealtvõttega. Käsu peale „poe“ sünnib pugemine vasakule (p.), kusjuures käed tõmbavad keha peaga

ees külje peal olevasse põldu. Peale selle võtte algseis.

Pilt nr. 3.

Pilt nr. 4.

Harjutus nr. 2 pugemine küljepeal olevasse põldu (tagurpidi) pilt nr. 4. Algseis. Käsu peale „haara“ haaravad käed ristloodis olevast varbast rinna ees, vasak (p.) altvõttega, parem (v.) pealtvõttega. Käsu peale „poe“ viiakse keha, jalad ees, külje peal olevasse põldu. Peale selle algseis.

Harjutus nr. nr. 3 ja 4: pugemine otse üles ja alla pilt nr. nr. 5 ja 6. Algseis.

Pilt nr. 5.

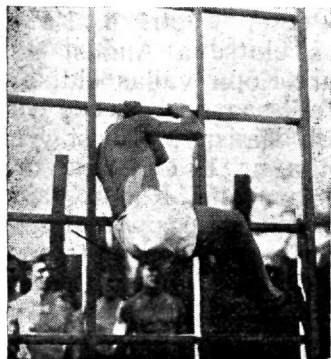

Pilt nr. 6.

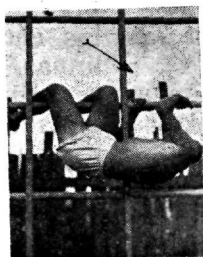
Käsu peale „haara“ haaravad mõlemad käed ülepea seisvast ristloodis varbast, vasak (p.) pealtvõtte ja parem (v.) altvõt-

tega. Käsu peale „poe“ tõmmatakse pöördega vasakule (p.) keha kõrgemal seisvasse põldu. Algseis. Allapugemisel, jalad ees, viiakse harjutused vastupidiselt läbi.

Harjutus nr. 5. Ristpugemine üles. Pilt nr. 7. Algseis. Käsu peale „haara“ haarab vasak käsi alt-, parem pealtvõttega diagonaal suunas alt üles (algseisakust paremale või vasakule). Käsu peale „poe“ viiakse keha, pea ees, diagonaalses suunas alt üles järgmisse põldu. Algseis.

Pilt nr. 8.

Pilt nr. 7.

Pilt nr. 9.

Harjutus nr. 6. Ristpugemine alla. Pilt nr. 8. Algseis. Käsu peale „haara“ haaravad käed endast diagonaalses suunas alla paremale või vasakule varbast alt- ja pealtvõttega. Käsu peale „poe“ viiakse keha alla, pea ees, diagonaalses suunas paremale või vasakule järgmisse põldu.

Harjutus nr. 7. Pilt nr. 9. Ristpugemine alla tagurpidi. Algseis. Käsu peale „haara“ haaravad käed rinnakõrgusel ristloodis olevast varbast alt- ja pealtvõttega. Käsu peale „poe“ viiakse keha, ja

lad ees, diagonaalses suunas paremale või vasakule alla.

Harjutus nr. nr. 8 ja 9. Pilt nr. 9. Spiraalpugemine üles ja alla. Algseis. See harjutus viiakse läbi paariviisi ühe püstloodis seisva redeliseina ümber. Harjutuse alul istuvad harjutajad vastamisi. Käsu peale „haara“ haarab parempoolne vasaku käega pealt- ja parema käega altvõttega järgmisest vasakul kõrgemal ristloodis olevast varbast, vasakpoolne haarab parema käega pealt- ja vasaku käega

altvõttega järgmise paremal kõrgemal ristloodis oleva varba. Käsu peale „poe“, poeb parempoolne vasakul kõrgemal olevasse põldu, vasakpoolne paremal kõrgemal olevasse põldu, nii et mõlemad ristuvad ülespugemisel. Spiraalpugemisel alla korduvad samad võtted, kusjuures viiakse keha, jalad ees, diagonaalses suunas paremale ja vasakule alla.

Massilisel kehakasvatusel nagu politseis harjutab harjutuste nr. nr. 1, 2, 3 ja 4 juures kolm meest korruga.

Ametlik osa.

Politsei peavalitsuses on registreeritud:

1) Ajaleht „Järvala“, hakkab ilmuma Paines kord nädalas; väljaandja ja vastutav toimetaja — Anton Jaani p. Must; ajaleht „Järvala trükitakse Viljandis E. Hundi trükikojas.

2) Ajakiri „Raudteelane“, hakkab ilmuma Tallinnas, kord kuus; väljaandja — Eesti raudteelaste ühingu keskjuhatus, vastutav toimetaja — Karl Priidiku p. Kammerr; ajakiri „Raudteelane“ trükitakse Tallinnas, „Erki“ trükikojas.

3) Ajaleht „Tarvitaja lõbus teejuht“, hakkab ilmuma Tartus, 1—2 korda kuus, väljaandja ja vastutav toimetaja — Heinrich Gustavi p. Punga; ajaleht „Tarvitaja lõbus teejuht“ trükitakse Tartus, „Varaku“ trükikojas.

Politsei peavalitsuse poolt on antud load laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks:

1) Mats Matsi p. Arrole Abja-Paluojaal, maksvusega 31. dets. 1928. a.

2) Gustav Otto p. Laasile — Paines,

Turu pl. nr. 11, maksvusega 4. jaan. 1929. aastani.

3) Karoline Mühlbaumile — Järva-Jaanis, maksvusega 7. jaan. 1929. a.

4) Villem Juhani p. Schmidtile — Tappal, Vaksali tän. nr. 6, maksvusega 22. dets. 1928. a.

5) Villem Ludvigi p. Kariisile — Haapsalus, Karja tän. nr. 14, maksvusega 1. jaan. 1929. a.

6) Voldemar Friedrichi p. Ausbergile — Tallinnas, Vene turg nr. 1, maksvusega 30. dets. 1928. a.

7) Auguste Hansu t. Reinholdile — Tartus, Suurturg nr. 5, maksvusega 24. jaan. 1929. a.

8) Mihkel Pärtli p. Leesmanile — Simunas, Avanduse vallas, maksvusega 25. jaanuarini 1929. a.

9) Jakob Jaani p. Mikiverile — Kõnnu vallas, Loksa külas, maksvusega 21. jaan. 1929. a.

10) Karl Gothardi p. Trummerile — Albu vallas, Aravetel, maksvusega 22. dets. 1928. a.

11) Vassili Ignati p. Potinile — Petseris, Kaubareas, maksvusega 22. dets. 1928. a.

Laskeriistade parandamiseks on antud luba:

Karl Peebu p. Songisepale, — Tartus, Raatuse tän. nr. 78; maksvusega 21. dets. 1928. a.

Politseidirektori määrusega on tühistatud Tallinnas, V. Juhkentali tän. nr. 27, 8 elutsev Eduard Tõnise p. Kondi, Pärsti vallas elutseva Peeter Peetri p. Karro, Vastemõisa vallas elutseva August Jüri p. Jooriki ja Suure-Kõpu vallas elutseva Mihkel Jüri p. Tellissaare, Adavere vallas elutseva Jakob Hansu p. Korsi, Tallinnas, Kentmani tän. nr. 16 elutseva Andres Hindreku p. Soonseini, Kõnnu vallas elutseva Hindrek Hindreku p. Varma ja Kõnnu vallas, Randvere külas elutsevate Heinrich Jüri p. Mõnteri, Johannes Hansu p. Kilo ja Kalle Hansu p. Kilo **laskeriista hoidmise ja kandmise load.**

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

H o y n i n g e n - H u e n e, Herbert Nikolai p., v. a. Lihula vallaval. 2. 2. 23 a. nr. 21. (6755)

V e s k e r, Mihkel Mardi p., v. a. Massu vallaval. 3. 2. 20 a. nr. 785. (6756)

K a s k, Mihkel Aleksandri p., v. a. Lõmmada vallaval. 1926 a. nr. 445. (6757)

L i l i e n t h a l, August Hendriku p., v. a. Saulepa vallaval. 1921 a. nr. 612. (6758)

P a i k, Anton Jakobi p., v. a. Koonga vallaval. 1919 a. nr. 176. (6759)

S e l g, Mihkel Jakobi p., v. a. Kirbla vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 368. (6760)

T r o s s m a n n, Karl Jüri p., v. a. Lihula vallaval. 8. 4. 21 a. nr. 1439. (6762)

K u k k, Miina Juhani t., v. a. Massu vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 507. (6763)

S e m j o n o v, Sergei Aleksei p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 20. 2. 25 a. nr. 623. (6801)

S t a a l, Gerhard-Karl-Bernhard Eduardi p., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 9. 1. 26 a. nr. 18. (6803)

K r i s t o v, Leena Jüri t., v. a. Massu vallaval. 18. 6. 26 a. nr. 458. (6764)

A m o n, Ida Jüri t., v. a. Järve vallaval. 12. 9. 25 a. nr. 222. (6802)

K ü b a r s e p p, Salme, v. a. Saksi vallaval. 1922 a. nr. 839. (6804)

D o b r ö n i n (nüüd Russanov), Veera, v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 8. 2. 23 a. nr. 223. (6805)

V i n k, Serafim Christofori p., v. a. Nõmme jsk. politsei ülemalt 9. 7. 24 a. nr. 1027.

L i n k, Elisabeth, v. a. Laitse vallaval nr. 525.

E r n i t s, Marta Jüri t., v. a. Uderna vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 208.

M e i e r, August Juhani p., v. a. Nõmme jsk. politseikomissariilt 9. 8. 26 a. nr. 132.

K r ü g e r, Helene Juhani t., v. a. Vohnja vallaval. 17. 10. 22 a. nr. 932.

K o r k m a n n, Helene-Marie Peetri t., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 20. 11. 19 a. nr. 161.

M ä n n i, Heinrich Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 2. 12. 19 a. nr. 1630.

- Vedler, Balduin Johani p., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 17. 8. 20 a. nr. 5481.
- Piirat, Johannes Hansu p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 30. 10. 20 a. nr. 26377.
- Kiisel, Gustav Siimo p., v. a. Raudteepolitsei ülemalt 17. 9. 20 a. nr. 9338.
- Horn, Karl Aleksander Juliuse p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 3. 4. 24 a. nr. 2605.
- Jackson, Leopold-Heinrich Heinrichi p., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 23. 2. 20 a. nr. 1645.
- Kruusmann, Eduard Magnuse p., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 21. 4. 25 a. nr. 1782.
- Kõrge, Johanna Augusti t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 14. 12. 21 a. nr. 11288.
- Jeberg, Ado Karli p., v. a. Nõmme jsk. politseikomissariilt 19. 4. 26 a. nr. 205.
- Mägi, Oskar Toomase p., v. a. Pihla vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 185.
- Iller, Viktor Karli p., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 14. 2. 25 a. nr. 1636.
- Lindeberg, Leontiine-Amalie Mihkli t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 570.
- Trumm, Martin Tonise p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 7. 2. 24 a. nr. 266.
- Männi, Jenny Augusti t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 19. 5. 20 a. nr. 10493.
- Pukit, Mariina Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 13. 12. 19 a. nr. 3932.
- Männi, Gottfried Augusti p., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 3. 1. 23 a. nr. 6.
- Klaasen, Juhan Jaani p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 21. 2. 20 a. nr. 12607.
- Roos, Olga Anna t., v. a. Nõmme jsk. politseikomissariilt 11. 2. 26 a. nr. 87.
- Bataškoff, Anton Johani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 8. 1. 21 a. nr. 13183.
- Ederberk, Marie Tõnise t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 1. 3. 24 a. nr. 344.
- Niggol, Johannes Hansu p., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tartus 5. 2. 27 a. nr. 2465.
- Hendrikson, Veera Villemi t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 18. 1. 21 a. nr. 7587.
- Hürden, Pauliine-Luise Prediku t., v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 9. 3. 20 a. nr. 1832.
- Laid, Villem. (358)
- Rostin, Feodor Jermolai p., v. a. Petseri vallaval. 3. 5. 22 a. nr. 105/48. (7546)
- Sarap, Ado Villemi p., v. a. Suure-Kõpu vallaval. 13. 15. 25 a. nr. 56. (7550)
- Jürgenson, Mihkel Jaani p., v. a. Sauga vallaval. 29. 12. 21 a. nr. 909. (7551)
- Nõmm, Jüri Hansu p., v. a. Sauga vallaval. 18. 1. 21 a. nr. 730. (7552)
- Holm, Ain Aini p., v. a. Sauga vallaval. 3. 2. 21 a. nr. 373. (7554)
- Madisson, Hendrik Andrese p., v. a. Tõstamaa vallaval. 4. 3. 20 a. nr. 598. (7555)
- Jaakson, Jaan Jaani p., v. a. Kaelase vallaval. 8. 10. 21 a. nr. 50. (7556)
- Lusikas, Aleksander, v. a. Hallinga vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 156. (7557)
- Kirkmann, Karl Jüri p., v. a. Uue-Vändra vallaval. 17. 1. 20 a. nr. 515. (7558)
- Luus, Krisch Danieli p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 5. 12. 25 a. nr. 1338/277030. (7561)
- Vares, Otto Mardi p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 13. 1. 20 a. nr. 9365. (7563)
- Linnam, Kati Kristjani t., v. a. Vee vallaval. 27. 12. 19 a. nr. 136. (7564)
- Aija, Jaan Jaani p., v. a. Vee vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 45. (7565)
- Liidemann, Liidia Andrei t., v. a. Sindi alevival. 2. 10. 24 a. nr. 291. (7566)
- Vekkermann, Aleksander Jakobi p., v. a. Sindi alevival. 3. 3. 24 a. nr. 197. (7567)
- Tomson, Julia Andrese t., v. a. Taali vallaval. 6. 12. 21 a. nr. 133. (7568)
- Juhanson, Karl Tõnise p., v. a. Tahkuranna vallaval. 1923. a. (7569)
- Mangusson, Aleksander Jaani p., v. a. Uue-Vändra vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 141. (7570)
- Sutt, Daniel Tõnise p., v. a. Kihnu vallaval. 7. 9. 20 a. nr. 236. (7572)
- Sarapik, Anton Hansu p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt. (7573)
- Otti, Hans Jaani p., v. a. Tori vallaval. 1925 a. nr. 100. (7574)
- Simson, Minna Karli t., v. a. Tahkuranna vallaval. 11. 1. 22 a. nr. 117. (7575)
- Liidemann, Karl Tõnise p., v. a. Sindi alevival. 12. 3. 23 a. nr. 33/008708. (7577)
- Entson, Aleksander Jaani p., v. a. Seliste vallaval. 29. 5. 23 a. nr. 90. (7578)

- Roots, Marta Jaani t., v. a. Uulu vallaval. (7582)
- Stern, Mihkel Jüri p., v. a. Uulu vallaval. (7583)
- Aumeister, Johannes Antoni p., v. a. Voltveti vallaval. 27. 3. 24 a. nr. 130. (7584)
- Pärt, Ado Jüri p., v. a. Uue-Vändra vallaval. 12. 1. 22 a. nr. 1055. (7585)
- Ivask, Rudolf Karli p., v. a. 3. jsk. politseikomissarilt Tallinnas 19. 4. 26 a. nr. 543. (8029)
- Pöder, Karl Jaani p., v. a. Puurmani vallaval. 5. 3. 20 a. nr. 931. (8030)
- Kurimo, Ida Jüri t., v. a. Jõgeva vallaval. 26. 2. 25 a. nr. 39. (8031)
- Tammemägi, Evald Otto p., v. a. Vaabina vallaval. 28. 4. 25 a. nr. 236. (8032)
- Elken, Eduard Rudolfi p., v. a. Kuremaa vallaval. 2. 1. 20 a. nr. 334. (8033)
- Bulkin, Uljana Tihoni t., v. a. Kavastu vallaval. 11. 7. 20 a. nr. 1560. (8035)
- Korp, Ludmilla Mardi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 1. 6. 21 a. nr. 10689. (8036)
- Vahi, Peeter Kusta p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülem. 21. 1. 22 a. nr. 13819. (8037)
- Timm, Gustav Peetri p., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 1. 9. 20 a. nr. 665. (8039)
- Tammur, Artur Märdi p., v. a. Kavastu vallaval. 24. 4. 20 a. nr. 1043. (8040)
- Taigel, Elli-Amanda Adami t., v. a. Valgjärve vallaval. 20. 3. 26 a. nr. 16. (8041)
- Kokk, Valter Karli p., v. a. Kaarepere vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 35. (8042)
- Karro, Meinhard Mihkli p., v. a. Torma vallaval. 2. 10. 25 a. nr. 664. (8043)
- Pabot, Eduard Johani p., v. a. Luunja vallaval. 15. 1. 20 a. nr. 343. (8044)
- Lõhmus, Leena Johani t., v. a. Kaarepere vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 364. (8045)
- Õunmann, Eduard Mardi p., v. a. Vaimstvere vallaval. 1919 a. nr. 364. (8046)
- Tilba, Liisa Leena t., v. a. Haaslava vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 610. (8047)
- Samulkin, Osip Mihaili p., v. a. Peipsiäärese vallaval. 11. 3. 20 a. nr. 947. (8048)
- Joonas, Voldemar Juuli p., v. a. Kavastu vallaval. 26. 4. 24 a. nr. 244/039370. (8052)
- Sell, Emilie Jaani t., v. a. Mäksa vallaval. 14. 2. 22 a. nr. 657. (8049)
- Tohvri, Karl Peetri p., v. a. Mäksa vallaval. 2. 11. 20 a. nr. 292. (8050)
- Tross, Karl Jakobi p., v. a. Saare vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 404. (8051)
- Paa, Johannes Karli p., v. a. Tammistu vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 68. (8054)
- Vosmi (Ostrat), Ella Gustavi t., v. a. Tähtvere-vallaval. 5. 5. 20 a. nr. 676. (8055)
- Käspär, Pauliine Gustavi t., v. a. Kuldina vallaval. 9. 7. 25 a. nr. 473. (8056)
- Ehrlich, Eduard Anna p., v. a. Kambja vallaval. 28. 7. 22 a. nr. 124. (8057)
- Kangur, Mihkel Hansu p., v. a. Saadjärve vallaval. 18. 1. 22 a. nr. 1052. (8058)
- Ischerenko, Grigori Pauli p., v. a. Peipsiäärese vallaval. 8. 3. 20 a. nr. 875. (8071)
- Pann, Jaan Sohvi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 1. 25 a. nr. 4070. (8063)
- Klemmer, Aleksander Jaani p., v. a. Vara vallaval. 29. 12. 20 a. nr. 681. (8059)
- Kilk, Marie Hendriku t., v. a. Kavastu vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 160. (8077)
- Laabus, Ado Ado p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 20. 3. 25 a. nr. 4480. (8078)
- Ass, Eduard Johani p., v. a. Krüüdneri vallaval. 30. 4. 20 a. nr. 424. (8079)
- Tegeva, Anna Karli t., v. a. Mäksa vallaval. 5. 3. 26 a. nr. 465. (8081)
- Oinas, Villem Hendriku p., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 30. 1. 25 a. nr. 243. (8082)
- Sults (Poska), Juuli Karli t., v. a. Räpina vallaval. 30. 1. 25 a. nr. 1293. (8083)
- Luiska, Karl Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 23. 7. 23 a. nr. 1611/101002. (8084)
- Kubbo, August Karli p., v. a. Leebiku vallaval. 15. 8. 22 a. nr. 364. (8085)
- Jakobson, Otto Emilie p., v. a. Laeva vallaval. 16. 1. 25 a. nr. 9. (8087)
- Pikkat, Lilli Ado t., v. a. Puurmani vallaval. 2. 1. 20 a. nr. 229. (8088)
- Raud, Marie Johannese t., v. a. Jõgeva vallaval. 16. 12. 26 a. nr. 97. (8089)
- Kruus, Jüri Jaani p., v. a. Laeva vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 437. (8090)
- Parts, Meeta Liisa t., v. a. Kavastu vallaval. 18. 4. 25 a. nr. 503. (8091)

- Ogurtsov, Gavril Feofani p., v. a. Peipsiäärese vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 727. (8086)
- Rätsepp, Marie Hansu t., v. a. Raadi vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 77. (8092)
- Pensa, Karl Kristjani p., v. a. Ulila vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 37. (8093)
- Liblik, Elmi Karli t., v. a. Vesneri vallaval. 3. 5. 22 a. nr. 491. (8094)
- Kangur, Ado Johani p., v. a. Elistvere vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 133. (8095)
- Kiil, Ella Johannese t., v. a. Kokora vallaval. 28. 10. 24 a. nr. 57. (8096)
- Kell, Evald Aleksandri p., v. a. Kernu vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 536. (8097)
- Rehk, Hugo Mardi p., v. a. Vara vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 332. (8098)
- Oinask, Oskar, v. a. Räpina vallaval. 5. 11. 23 a. nr. 107. (8174)
- Toriland, Johannes, v. a. Räpina vallaval. 28. 3. 27 a. nr. 50. (8175)
- Türkson, Friedrich, v. a. Räpina vallaval. 22. 9. 20 a. nr. 2270. (8176)
- Pass, Anna, v. a. Räpina vallaval. 11. 3. 20 a. nr. 1884. (8177)
- Rikka, Adam, v. a. Moisekatsi vallaval. 4. 4. 25 a. nr. 59. (8178)
- Tork, Jaan, v. a. Moisekatsi vallaval. 17. 2. 23 a. nr. 24. (8179)
- Vendt, Minna Karli t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 4514. (8573)
- Jauker, Harald Ludvigi p., v. a. 1. jsk. politseikomissarilt Tartus 22. 2. 26 a. nr. 200. (8574)
- Ermann, Aleksander, v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 2. 20 a. nr. 7696. (8575)
- Schütz, Mihkel Gottliebi p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 22. 12. 19 a. nr. 6401. (8576)
- Grigorjev, Nadeshda Vassili t., v. a. 2. jsk. politseikomissarilt Tallinnas 28. 3. 26 a. nr. 610. (8577)
- Betlem, August Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 12. 2. 24 a. nr. 303. (8578)
- Lesthal, Ralf Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 11. 5. 23 a. nr. 559. (8579)
- Levitin, Brama Leibi t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 3855. (8580)
- Gold, Karl Hendriku p., v. a. Aru vallaval. 30. 7. 26 a. nr. 31. (8584)
- Ritson, Johannes Jaani p., v. a. Alliku vallaval. 21. 9. 20 a. nr. 519. (8749)
- Vinkmann, August Kristjani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 10. 12. 20 a. nr. 9994. (8581)
- Üks, Leena Juhani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 22. 11. 19 a. nr. 1874. (8582)
- Koslov, Georg Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 5. 3. 23 a. nr. 553. (8583)
- Reiman, Ernst Karli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 30. 10. 25 a. nr. 960. (8585)
- Kiviselg, Hans Mihkli p., v. a. Türi alevivalits. 9. 11. 20 a. nr. 855. (8750)
- Paulo, Karl Jaani p., v. a. Tähtvere vallaval. 6. 5. 21 a. nr. 814. (8754)
- Sepper, Johannes Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 31. 3. 20 a. nr. 12096. (8759)
- Juhkam, Johannes Andrese p., v. a. Kodijärve vallaval. 7. 2. 22 a. nr. 6. (9840)
- Makemats, Karl Karli p., v. a. Luke vallaval. 27. 1. 22 a. nr. 10. (9841)
- Sigorsky, Pauline Peetri t., v. a. Aakre vallaval. 13. 7. 22 a. nr. 77. (9843)
- Must, Samuel Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 24. 5. 20 a. nr. 10431. (9844)
- Lamp, Jaan Peetri p., v. a. Kongota vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 346. (9852)
- Selav, Hans Hansu p., v. a. Pangodi vallaval. 3. 2. 27 a. nr. 10. (9853)
- Grossberg, Karl Johani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 6. 12. 23 a. nr. 2012. (9857)
- Eichelmann, Miili Hansu t., v. a. Aakre vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 164. (9858)
- Köörna, Anna Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 5. 1. 20 a. nr. 9874. (9874)
- Lall, Osvald Karli p., v. a. Meeri vallaval. 11. 3. 27 a. nr. 59. (9874)
- Peterson, Karl Mihkli p., v. a. Pikkuse vallaval. 11. 2. 20 a. nr. 254. (9875)
- Leppik, August Jaani p., v. a. Saadjärve vallaval. 13. 12. 22 a. nr. 4. (9876)
- Kõll, Melli Kristjani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 3358. (9878)
- Adamsen, Edgar Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 8248. (9879)
- Illisson, Karl Jaani p., v. a. Meeri vallaval. 24. 8. 21 a. nr. 750. (9881)
- Tapfer, Hans Jaani p., v. a. Aakre vallaval. 22. 10. 25 a. nr. 112. (9883)

- U n t, Aleksander Jaani p., v. a. Pühajärve vallaval. 22. 4. 20 a. nr. 107. (9884)
- S u d i, Hain Johani p., v. a. Rõngu vallaval. 14. 9. 22 a. nr. 1060. (9885)
- K o l j u, Karl Jaani p., v. a. Rannu vallaval. 1926 a. nr. 68. (9886)
- N a a r u s, Johan Karli p., v. a. Rannu vallaval. 1922 a. nr. 10. (9887)
- T i n t s, Jaan Karli p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ül. 12.8.20 a. nr. 9164. (9888)
- K o n t s, Leonhard Hansu p., v. a. Aru vallaval. 11. 3. 21 a. nr. 21. (9889)
- V a h e r, Paul Johani p., v. a. Vastse-Otepää vallaval. 19. 4. 21 a. nr. 290. (9892)
- J õ g i s o o, Paul Jaani p., v. a. Sõmmerpalu vallaval. 24. 12. 19 a. nr. 385. (9893)
- P u u s e p p, Leena Matsi t., v. a. Tartu maak. politsei ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 1729. (9894)
- K u l l, Senni-Leontiine Mihkli t., v. a. Haljala vallaval. 1923 a. nr. 62. (9898)
- K a n a, Karl Jaani p., v. a. Krüüdneri vallaval. 8. 2. 22 a. nr. 700. (9899)
- T r e u, Miralda Liisa t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 30. 5. 22 a. nr. 11732. (9961)
- M a a s e r, Elisabeth Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 3766. (9962)
- M a t t u s, Harriette-Hildegard Friedrichi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 3. 6. 25 a. nr. 4835. (9963)
- K o c h, Richard Samueli p., v. a. Rannu vallaval. 9. 6. 24 a. nr. 88. (9964)
- L u i k, Elmar Kaspero p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 18. 4. 25 a. nr. 300. (9965)
- T i g a n e, Karl Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 17. 5. 23 a. nr. 934. (9967)
- J o s t o v, Alice-Johanna Aleksandri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 18. 2. 25 a. nr. 4357. (9968)
- V o i t k, Karl Johani p., v. a. Kambja vallaval. 15. 3. 26 a. nr. 30. (9969)
- T r o s s, Adele-Amanda Jaani t., v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Tartus 18. 2. 27 a. nr. 8621. (9970)
- S i m e o n, Karl Gustavi p., v. a. Meeri vallaval. 16. 1. 19 a. nr. 451. (9971)
- N o r i n g, Rudolf Otto p., v. a. Koiola vallaval. 23. 2. 26 a. nr. 23. (9972)
- A l t r o f, Aliide, v. a. Nõmküla vallaval. 1920 a. (10350)
- S u s i, Ernst, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 1922 a. nr. 14113. (10351)
- R e i n, Gustav Johani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 30. 12. 19 a. nr. 8903. (9973)
- A n d r e s o n, Johannes Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 28. 4. 20 a. nr. 13483. (9974)
- L i i m a n n, Aliide Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 6. 3. 20 a. nr. 12158. (9975)
- K o l m a r, Hans, v. a. Keila vallaval. 1926 a. (10352)
- P a c h e l m a n n, Wilhelm, v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 1925 a. nr. 1329. (10353)
- G r o s t h a l, Ida, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. abikomissariilt 1926. a. nr. 140. (10354)
- O t s, Oskar, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1920 a. (10355)
- K a n k e t e r, Helmi, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1920 a. nr. 9056. (10356)
- R a n d, Anton, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1924 a. nr. 1572. (10357)
- N a r v a, Jüri, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1923 a. nr. 246. (10358)
- D a r s c h, Artur, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 1921 a. nr. 16660. (10359)
- P a a s, Bernhard, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1926 a. nr. 1319. (10360)
- S e i t o n, Eduard, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 1924 a. nr. 1550. (10361)

Kuulutus.

Paide jaoskonna politseikomissar annab teada, et 10. veebr. 1928. a. kell 10 hommikul müüakse Võhmuta vallas, Selikülas

enampakkumisel

Villem Uusbergi päralt olev varandus, mis koosneb koduloomadest, viljaniidumasinast ja ratas-sahast, hinnatud 610 krooni peale, riigirendi võla sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi ja asju võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Politseikomissar.

Kuulutus.

1. jaoskonna politseikomissar Pärnumaal annab teada, et 6. veebr 1928. a. kell 12 päeval müüakse Häädemeeste vallas

enampakkumisel

Maksimilian Behrsin'i päralt olev varandus, mis koosneb 1 pullist, 3 lehmast, hinnatud 273 kr. 70 sn. peale, rendi võla sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval oksjoni kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Pärnus, 25. I 1928. a.

Politseikomissari eest abikomissar **Ravell.**